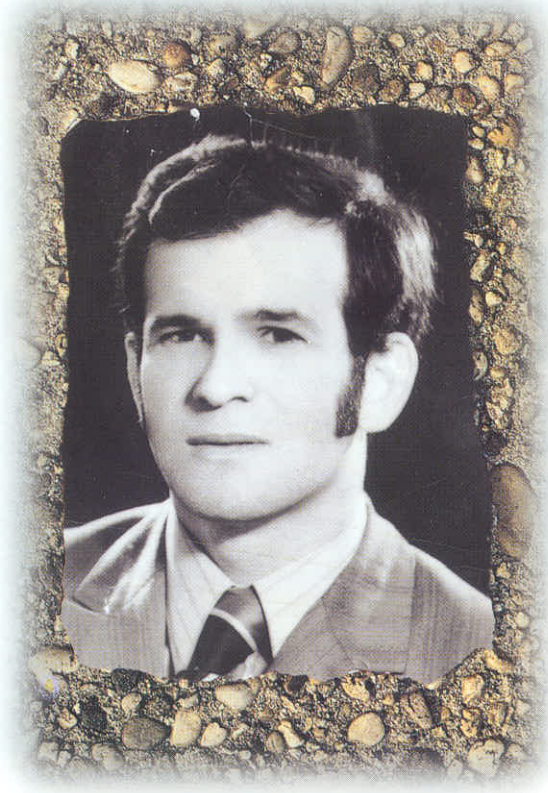

Seni şimdi daha çok özliyoruz...

NACI DOĞAN

1946 -

BURSA ECZACI ODASI BAŞKANI

"Dün sabah Davutdede semtindeki eczanesinde otururken dükkanına gelen iki kişiden biri tabancasını Naci Doğan'a çevirdi ve peş peşe üç kurşun Sıktı.Kafasına isabet eden mermilerle ağır yaralanan Naci Doğan kaldırıldığı tıp Fakültesi'nde kurtarılamıyarak öldü..."

İşte böyle yazıyordu bir gün sonraki gazetelerde...

Naci Doğan, korumasız ama düşünce ve duygu dolu kişiliğine karşı, adresini bilmeyen kurşunlara,

meçhul canilere hedef olması, onun hiç bir zaman yurtsever bir Türk aydını olmasına, tarafsızlığına, insanlığına ve mesleğine olan saygısından hiç bir şey eksiltmemiş, aksine yirmi yıldır yaktığı ışıkla yollarımız aydınlanmıştır.

"Seni hala yaşıyoruz ve özliyoruz"

Tüm sevenlerinin katılımıyla, Oda Başkanımız Ecz.Naci Doğan'ı 29 Ağustos Pazar günü Emirsultan'daki mezarı başında düzenlediğimiz törenle, özlemle andık...

*Zor şey, dostluğa, insan sevgisine, özveriye simge olabilmek;
zor şey yaşadığı toplumla birlikte düşünmek,
yaşadığı toplumla üzölmek,
yaşadığı toplumla birlikte sevinmek;*

Ve

*Nedenli zor şey, nice uzun yaşamlara sığmayan onca güzelliği,
onca onuru, bir kısacık yaşama sığdırabilmek.
kara Ağustos sabahları istemese de, yüreğinin,
tüm meslektaşlarının
yüreğinde çarptığını bilmeni istiyoruz.*

BURSA ECZACI ODASI

Bir onurlu yaşam başladı 1946-26 Şubatın'da. Dostlukla, sevgiyle özveriyle dolu bir yaşam: özveriyle birşeyler yapabilmenin, topluma birşeyler verebilmenin çabasıyla didindi durdu. 1966'da Türk ordusunun onurlu bir subayı, Tankçı Teğmen Naci Doğan'dı. Ve daha görevinin başlangıcında, bir elim kaza, bir acı raslantı, iki bacağına çalışma yeteneğini aldı götürdü. Ama her zaman gülen gözleri, insan sevgisiyle dolu yüreği sapsağlamdı.

Sapsağlamdı çalışma gücü, sapsağlamdı yaşama bağlılığı. Çalıştı, sınav kazandı; tüm fiziksel olanaksızlığına karşın, dört yılda bitirdi Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesini. Eczane açmasıyla, çalışma gücünü mesleğinin sorunlarına yöneltti. / Bölge Eczacı Odası Başkanı Naci Doğan olarak, devraldığı görevi daha iyiye, daha güğüzele götürebilmenin uğraşını verdi.

Eczacı toplumuyla düşündü, eczacı toplumuyla üzöldü, eczacı toplumuyla sevindi.

Bir kara Ağustos sabahına değin...

Zor şeydir, dostluğa, insan sevgisine, özveriye simge olabilmek... O, zoru başardı. Kısa fakat onurla dolu yaşamında, nice uzun yaşamlarda olmayan öyle güzellikler vardı ki!...

Ve biz, anılarına bakıp da, bir şeyler düşünebiliyorsak, O'nun gibi bir insan, O'nun gibi bir eczacı olmaya çaba gösterebiliyorsak, ne mutlu bize!...

Bir varmış, Bir yokmuş! Kimi zaman hayali cihan değermiş, kimi zamansa kafa yormaya değmezmiş!

Hafıza-ı beşer nişân ile malûlmüş. Biz de Sütaş'ın ayran içmeyen ineklerinden olmadığımızı göre, kıydan köşeden de olsa, nasibimizi almışız bu malûliyetten!

Yaşadığınız gün, size çok sıradan görünen bir olayın, yıllar sonra nedenli önemli bir deneyim olduğunu öğrenebiliyorsunuz. "Tarih tekrardan ibarettir" diyenlere de, "Ders alınsaydı, tekerrür eder miydi tarih" diyenlere de daha bir hak veriyorsunuz ve sizin yaşadıklarınızla, çevrenizde yaşananları bir araya getirdiğinizde, kimilerinin "yenmiş kazıkların bileşkesi" olarak tanımladığı deneyimin, nedenli önemli bir yol gösterici olduğunu farkediyorsunuz.

"Mezarda emeklilik" ülke gündemine oturunca, "yahu benim de emekliliğim yaklaşmış olsa gerek" diye düşünüp şöyle bir gerilere baktığımda, kendimi 25 yaşında da hissetsem, meslekte 25 yılımın geçtiğini, bu yılların tamamına yakınında da meslek örgütlerinde yöneticilik yaptığımı, azıcık buruk biçimde de olsa anımsadım.

Yetmişli yıllardaki oda yapılanmalarını, kooperatifin kuruluş ve

gelişme aşamalarını, mesleğimizin nerelerden nerelere hangi koşullarda geldiğini merak eden dinazor türlerine artık pek rastlanmasa da, dinazor yoğun bir kuşaktan, günümüzün nadir dinazorlarına bir bilgi ve belge nakli gereğine gönülden inanıyorum.

Keşke bir vak' anüvisimiz olsaydı diye hayıflansakta, son pişmanlık fayda vermiyor ve de mâlulen emekliliğe hazırlanan hafızamızın görev süresini uzatıyoruz!

Hulâsaten, kökü dışarda bu tür düşünceler beynimi tavaf ederken bu bültende biraz nostaljik takılmaya karar verdim. Bazen keyifli, bazen hüznü, bazen kara mizah, bazen de "vay canına" anafikrili bir bellek jimnastiği! Ayrıca da kronolojik değil! Ve de meraklısına!

1977-1978 yılları. Naci ağabey başkanlığında oda yönetimine gelmişiz. Ancak, 68 kuşağı olmamız, dünyayı üç ayda değiştirebileceğimize olan inancımız ve de acayip çalışma istemimiz dışında, hiçbir yöneticilik deneyimimiz yok. O dönemler eczane kapanış saatleri kağıt üzerinde var, bayramlarda eczane açmaksa serbest, bereket O.T.C., patent, katılım payı gibi sorunlar henüz gündemimizde değil.

Eczanesini zamanında kapatmayan meslektaşlarımızın, kapılmasının önüne, dört beş kişi bağdaş kurup oturuyoruz. Müşteriler, bu canlı, gürlütlü ve anarşik barajı aşamıyorlar. Eczacılarımız çokça söylene-lerde, bu defakto eylemle, kapanış saati sorununuz kısa sürede çözümleniyor

Dini bayramlarda eczanelerin kapatılmasına karar veriyoruz. Veriyoruz da, düzene oturtana değin bir kaç yıl, bir kaç insan, bayram tatillerimizi, güney sahilleri yerine, kavga ve dövüş katkılı eczane denetimlerinde geçiriyoruz.

Yıl 1978 olsa gerek, oda genel sekreteriyim. Oda sekreterinden, daha önce yazdığımız bir yazının örneğini istiyorum. "Yok ağabey" diyor sekreterimiz. "Yahu nasıl olmaz" falan derken, oda ile ilgili yazılarımızın tek nüsha yazıldığını, oda da örneğinin olmadığını öğreniyorum. Daha da acıklısı, tarih ve sayı numarasını da kafasına göre veriyormuş sekreterimiz, iyi mi?

Sekreterimizi tarih ve sayı özürülü olduğu için, işten uzaklaştırıyoruz. Bu kez yağurdumuzu üfle-yerek, mulâkatla, sekreterlik deneyimi olan iki hanım kızımızı işe alıyoruz.

Gel zaman, git zaman, sekreterlerden biri, eczaneme gelip diğerini şikâyet ediyor, siz yokken o da telefonundan sürekli Amerika'yla konuşuyor diye. Allah Allah içerikli bir şaşkınlıkla diğer sekreterle konuşuyorum. Yanıt şöyle: "Ben Amerika'yla konuşuyorum ama, o da her gün Japonya'yı arıyor"!

Sekreterlerimizi yüzleştirdiğimizde, o dönemler, internet ve Heroes 3 olmadığından, boş zamanlarını kıtalar arası telefonlarla değerlendirdiklerini öğreniyoruz ve bir kez daha sekreterimiz kalıyor o-

damız!

Yetmişli yıllarda, Balıkesir ve Çanakkale illeri de Bursa Eczacı Odası'na bağlı. Ve odadan herhangi bir evrak, örneğin alkol karnesi almak isteyen Çanakkale'li bir eczacı, yüzlerce kilometre kat edip Bursa'

Ecz. Nejat Vardar

-ya gelmek zorunda.Biz de halkımıza hizmet için göreve gelmişiz ya,yönetim kurulu olarak,yılın başında,tüm Bursa dışındaki meslektaşlarımıza,içinde alkol karnesi ve aidat makbuzu olan bir paketi,ödemeli olarak gönderme kararı alıyoruz.Oda sekreterimize gerekli direktifi veriyoruz.Ancak kısa sürede felaket haberini de alıyoruz.Mektuplarımız ödemeli değil normal postayla gönderilmiş ! Japonya'ya telefon etmeyi başaran deneyimli sekreterimiz,ödemeli mektup yollamayı bilmiyormuş! Para almadan,makbuz vermeyi başarabilen bir oda yönetimi olarak ve de aylarca,Balıkesir ve Çanakkale'nin tüm ilçelerini dolaşarak, engin bir coğrafya kültürü ediniyoruz.Sözün özü,tahsilat yapıp taksirat ödüyoruz !

O yıllarda Setbaşı'nda olan oda lokalimize ilginin olmadığını, daha kaliteli bir hizmet verilirse meslektaşlarımızın ilgisini sağlayabileceğimizi umuyorduk.Lokalimizi, sağlam bir anlaşma ve sağlam bir kefaletle işletmeciyeye verdik.Koşullarımızdan biri de,eczacılar dışında,oda yönetimince verilecek kartlara sahip olanlar lokalden yararlanabilecekler.Lüks bir lokalimiz oldu,hizmette fena değil,ancak baktık ki,belli bir kesim dışında,meslektaşlarımızdan ilgi yok.Gel zaman,git zaman,bizim lokal,oldu bir batakthane adayı.Heryer tıklım tıklım,ama eczacı yok.İşletmecimize sunduğumuz,"ya anlaşmaya uy,ya da terket" mesajımızın yanıtı,lokalimizin önündeki,"7.Bölge Bursa Eczacı Odası" yazılı on metrelik tabelanın siyaha boyanması şeklinde gerçekleşti.Biz de başladık tabela renginde düşünmeye.

Sonra ne mi yaptık? Kendi lokalimizi en gizli yöntemlerle ihbar edip,kapattırdık.İşletmecimiz de,Allah'ı var,acayip inatçıydı ama,mühürü açtıramayınca,önce pesetti,sonra da lokali terketti.

Biz de,kendi lokallerini ihbar edip kapattıran yöneticiler olarak herhalde tarihe geçtik!

O dönemler,oda yönetimimizin de desteğiyle,"Eczacı Kalfaları Derneği" kuruldu.Gerçekten,bugün olduğu gibi,o günde,kalfalarımızın örgütlü olmasını gerekli görüyorduk.Ancak çiçeği burnunda derneğin ilk kararlarından biri,eczane kapanış saatlerini öne almak olmuştü.Kendilerine,bunun yetkileri olmadığını,sapla samanın karıştırılmaması gerektiğini defalarca anlattıysakta,kar etmemişti.O zaman ki kalfam Salih'te derneğin yönetim kurulu üyesi.Erken kapatma kararı aldıkları günde,bir oda işi için Bursa dışında olacağım."Sakın ha bir yanlışlık yapmayasın" diyerek yola çıktım.Akşam,eczane kapanış saatine yarım saat kala döndüğümde,bir de ne göreyim,eczanem kapalı !

İlk kalfamı,o akşam o saatte,evine giderek işten çıkarmak zorunda kalmıştım.

Sadece örgütlenmenin yeterli olmadığını,önemli olanın bilinçli örgütlenmek olduğunu,hoş olmayan bir deneyimle de olsa anlamıştım.

Muvazaa, o dönemler Bursa'da yoktu.Ancak Balıkesir,Çanakkale ve ilçelerini denetlemekte zorlanıyorduk. Eczane açacak eczacılarla görüşme görevi de,yönetim kurulunca bana verilmişti.Eczanesinin muvazaalı olduğunu düşündüğümüz bir hanımefendi meslektaşımız,iki saate yakın hüngür hüngür ağlayarak yanıldığımızı söylüyordu.O günkü aklımla,bir meslektaşımın sahte gözyaşı dökebileceğini düşünmemiştim.Belgeyi verdik,hemen sonra da eczanenin muvazaalı olduğunu saptadık.

Benzer örnekleri,daha sonra da yaşayınca,gözyaşlarının,insanlar ve timsahlar için ayrı anlamlar taşıdığını,yüksek bir fatura karşılığı da olsa öğrenmiş oldum!

Yanılmıyorsam,Çanakkale'nin bir ilçesinde,muvazaalı eczane açacağını düşündüğümüz bir eczacı bizi bunalıtmıştı.Ancak tim-sah gözyaşlarından feyiz alan yönetimimiz kahramanca dirense de,adamını veya madamını bulan,bugün olduğu gibi,o günde,odanın bilgisi olmaksızın işini görebiliyordu.

Defalarca anlatmama karşın direncini kıramadığım eczacı kardeşim,birgün eczaneme geldi."Ağabey" dedi,"Dün eczanenin sahibi ve iki milletvekiliyle genel müdürlüğe gittik,işimizi yaptılar,bize güçlük çıkardığın için sana da bunun hesabını soracaklarını söylediler.Ankara'dan otobüse bindiğimden bu yana,olayları düşündüm,mesleğime yapaçağım kötülüğü düşündüm,senin de mesleğine sahip çıkmak uğruna bu insanların hedef tahtası olmanı içime sindiremedim,arabadan indim ve sana geldim.Özür diliyorum ve gider gitmez bu işi bitireceğime de söz veriyorum"

Genç meslektaşım,bunları söyledi ve gitti.Sözünü de tuttu.Yöneticilik yaşamımda beni mutlu eden tatlı bir anı olarak,hâlâ malûl belğimdeki yerini koruyor.

Yetmişli yılların sonunda,oda genel kurulları, kavga, dövüş, heycan ve de polis takviyesi gibi unsurları içinde barındırıyor.Şimdi bazı kooperatiflerdeki vekaletle oy verme benzeri,o dönem oda seçimlerinde de mektupla oy vermek mümkün.

Detayı bir kenara ,ihtilaflı bir seçim sonucu iki ayrı oda yönetimi oluşmuş.Oda da bizim elimizde,aslanlar gibi savunuyoruz.Ancak sıkıyönetim dönemi ve de diğer arkadaşlarımız hergün polislerle birlikte odayı zapta geliyorlar.Torpil ve de çevre ilişkileri açısından da bayağı bir öndeler.

Yine bir sabahın bir seher vakti,yirmiye yakın "Tomson"lu polis odaya geliyor ve "hadi evinize" diyorlar.Bizim istediğimiz yazılı emir.Haklı olduğumuzdan kuşumuz yok ama,odadan atıldığımızın belgesini istiyoruz,yarın öbürgün hukuk yoluna başvurabilelim diye.Başkomiser " vali bey emir verdi,sizi buradan çıkaracağız" diyor,bende "O zaman vali bey yazılı emir versin çıkalım" diyorum.Başkomiser kararlı,biraz da endişeli,açıyor telefonu valiye.Bende aşırı merak özürlü olduğumdan,yan odadaki paralel telefonda dinliyorum.Başkomiserin "yazılı emir istiyorlar,ne yapalım?" Sorusuna,vali sözlü olarak emir veriyorum,atın hepsini dışarı" yanıtını veriyor.

Ben ısrarlıyım.Yazılı bir emir olmadan bizi odadan çıkarırsa kendisinden davacı olacağımızı,valinin de kendisine sahip çıkacağını ummamasını,kabağın onun başına patlayacağını saate karşı yineliyorum.

Başkomiser delikanlı bir tip.Şöyle bir düşünüyor:"Haklısın" diyor,"bunlar emretmesini bilirlerde,iki satır yazı yazıp sorumluluk almazlar.Bana mı kaldı eczacı odasının derdi?" Ve de söylenerek terk ediyor odayı.

Gel zaman,git zaman,bu olaylara ilgili danıştaya dava açıyoruz,danıştay o günün valisine,"sizin odanın boşaltılmasına yönelik herhangi bir zorlamanız oldu mu?" diye soruyor.Halen dosyalarda kayıtlı yanıtısa,"hayır,sadece asayişle ilgili bir ihbar vardı,onunla ilgili bir ekip gönderdim" şeklinde.

Komiserin davranışının doğruluğu da böylece tescil edilmiş oluyor !

Oda seçimlerinde mektupla oy denen bir garabetten söz ettik ya,biz de seçim önceleri oy avcılığına çıkıyoruz.Genellikle Çanakkale ve ilçeleri de bana düşüyor.

Tanımadığınız bir eczaneye gidiyorsunuz,durumu özetleyip,

mektupla oy istiyorsunuz.Genellikle pek soru sormadan veriliyor oylar.Acayip şaşıyorsunuz,mesleğinin geleceğine oy veriyor eczacı,ve de sorgusuz,sualsiz ! Özetle,erken gelen oyu kapıyor.Bugün mesleğimizin de bunca sorunu varsa,o kutsal olması gereken oylarımıza sahip çıkmamamız,en önemli neden olsa gerek.

Tabii arada dışı eczacılarımız da yok değil.Ancak ne yazık ki sayıları az.Bursa'dan oralara neden gittiğimizi,hangi ekonomik beklentilerimiz olduğunu soranlara ciddi bir çoğunluk.Bir yandan oyunu verirken,bir yandan da,"Bu kadar kilometreyi babanızın hayrına katetmeyeceğinizi anlamayacak kadar enayi değiliz" anafikrli bakışlara da yoğun biçimde muhatap oluyoruz !

Oda genel sekreteri olarak ilk hediyemi,yarımkilo baklava olarak,bir türbanlı meslektaşımın alıyorum.

İkinci ve son hediyemde,bu kez başkanlık döneminde,yine muvazaadan vazgeçirmeyi başarabildiğim bir meslektaşımın,muvazaa kavramını kısa sürede kavrayan,akıllı,sağduyulu babasından aldığım meyvalar oluyor.

Bir muvazaayı engellemişsiniz ve eczacının babası size teşekkür edip,meyva getiriyor.Hangi yönden bakarsanız bakın,büyük keyif !

Psikotrop ilaçların reçeteye satılmaya başlandığı yıllar.Narkotik polis eczanelerde denetim yapıyor.Sivil polisler eczacıdan psikotrop ilaç istiyorlar,eğer verdiyseniz,yaka paça emniyete götürülürsünüz.Ancak o dönemlerin modası psikotrop madde içeren ilaçların,firmalar tarafından formülleri değiştirilerek,psikotrop ilaç listesinden,saate karşı çıkarılmaları.

Oda başkanlığı dönemim,telefonla acı haber iletiliyor,on küsür eczacı,psikotrop ilaç satmak suçuyla gözaltına alınmış.

Gidiyorum Emniyet Müdürlüğü'ne,iki meslektaşım dışında,diğerleri,reçetesiz Analgol Forte tablet verdikleri için gözaltındalar.Analgol Forte'nin de formülü değişmiş,içindeki psikotrop madde çıkarılmış,dolayısıyla da psikotrop ilaç statüsünden çıkmış.

Meslektaşlarımız küçük bir odaya doldurulmuşlar ve de aynen uyuşturucu kaçakçısı muamelesi görmekteler.

Genelde sakın biri olsamda,gördüğüm tablo bir eczacı olarak ağırına gidiyor,soluğu o dönemin Bursa Emniyet Müdürü Lütfü Tomuş'un odasında alıyorum.Tepemdeki sinirlerimin komutuna uyup,"mağdur eczacıların feryadı" konulu bir tirad sunuyorum.Emniyet Müdürü önce sakın sakın dinliyor,sonra da sakın sakın yanıtıyor."Sayın başkan,bu tarzda konuşmanız sürerse,arkadaşlarımız daha bir süre misafirimiz olurlar"

O an,duygularımın mantığım arasında inanılmaz bir karmaşa yaşıyorum,meslektaşlarımızın olası konumu film şeridi gibi gözlerimin önünden geçiyor ve de bağırma taş basarak,konuşma tarzımdan dolayı özür dileyip,bırakılmalarını rica ediyorum.Bu arada görüyorum ki,emniyet müdürlüğündeki psikotrop ilaç listesi,aylar öncesine ait bir liste .O gün için psikotrop özelliği olmayan onlarca ilacı da içeriyor.Diğer meslektaşlarımızı Allah korumuş diyorum !

Sağlık Müdürlüğünden,Analgol Forte tabletin psikotrop madde içermediğine ilişkin bir yazı vermesi istemimizse,bir gün sonra yanıtlanıyor.Nasıl mı, "psikotrop madde içermediği kanaatindeyiz" denecek.Matematiğin yorumunu yapan o tarihi yazıyı hâlâ saklıyorum.

Ertesi günün sabahı,arkadaşlarımız mahkemeye çıkarılacaklar.Yine bir yanlışlık olmasın diyerek,iç oda yöneticisi,hakime sorgu öncesi derdimizi anlatalım istiyoruz.Hakim son derece kibar,"bu yasa maddesi,sizi neden bu denli tedirgin etti ki ?" diye soruyor.Okuduğu madde reçetesiz psikotrop ilaç satmakla değil,reçetesiz ilaç satmakla

ilgili bir madde.Doğrusunu anlatalım mı diye birbirimize bakıp,bolca yutkunuyoruz.Sonuçta bir kazaya uğrama ihtimaline karşı,yutkunmanın konuşmaktan daha az risk taşıdığı kanaatine varıyor,teşekkür ederek adliyei terk ediyoruz.

Veteriner ilaçların eczane dışı satışı kronik sorunumuz.Hafiyesi Mahmut kılığında,firmalardan Bursa'ya yollanan kolileri dahi izliyoruz.İlaçların sağlık müdürlüğünce müsadere edilmesi gerekiyor da,bu işi onca yıl topu topu bir kez başarabiliyoruz.Sağlayabildiğimiz tek yaptırım da,veteriner ilacı satan bir toptancının aldığı,paraya çevrilen hapis cezası.Müsadere ve işyeri kapatma yasa gereği de olsa,sağlık müdürlüğümüzün rutin yaptırımı ihtar vermek.Aşırı dozda ihtardan bunalıp,yasaların ne işe yaradığını düşünürken,umutlarımız da tükeniyor.Bazı arkadaşlarımız,"bu memlekette Doğrucu Davut'luğun alemi yok" diye kendilerine ihtar verirken,en radikal çözüm gerçekleşiyor."Hayvanat-ı ıslahat"la başlayan bir yasaya,gece saat 01.00 sularında ,milletvekillerimiz Anadolu kulübünden gece kulübüne doğru ilerlerken,kelalaka bir madde ilave ediliyor ve veteriner hekimlerin de veteriner ilacı satmaları yasallaşiyor ! Neyse ki artık mütevekkil takılıyoruz.Ya,doktorlarda,"biz de beşeri ilaç satacağız" diye tuttursalar,nice olurdu halimiz !

Bir başka bültende de söylemişim.Bakkaliye toptancılarındaki ilaç satışlarını engelleyebilmenin çabamızda.Bir meslektaşımıza bir toptancıdan Aspirin aldırıyoruz,hem de faturalı.Biz yaptığımız,nal gibi faturayla da belgelenmiş suçüstünün caydırıcı sonuçlarını beklerken,Aspirin'leri alan meslektaşımıza yazılı ihtar geliyor."Bir daha yetkisiz kişilerden ilaç alırsan,hakkında yasal işlem yaparız."!

Yorumsuz !

6645 gereği,toplumsal sorunlarla mesleki sorunları birlikte savunacağız ya,bolca toplantı düzenleyip,kültür depolayalım istiyoruz.Ancak,konuşmacı bulmak,dinleyici bulmaktan daha kolay oluyor çoğu zaman.Bunca yıl,söz verdiği hâlde toplantılarımıza gelmeyen hiç bir konuşmacımız yok.Bir istisna dışında,Prof.Dr.Toktamış Ateş.Hem de iki kez,söz verdiği hâlde gelmeyip,elimizi böğrümüzde bırakıyor.Bir defasında,bir gün önce İstanbul'da konuşup,yarın görüşmek üzere diyerek ayrıldığımız hâlde.Sözlüğünde mazeret bildirmek gibi gereksiz sözcükleri barındırmayan Toktamış Hoca'nın ne zaman bir yazısını okusam,güven duygularımın aşırı muhalefetinden etkileniyorum !

Kooperatifin kuruluş yılları ve de T.E.B.Merkez heyetindeki çalışma dönemimle ilgili nostaljiyi bir başka eşref saatine bırakıp,sevgili Naci ağabeyi,sevgi,saygı ve özlemle anarak,satırlarımı noktalayayım.

Sevgili Arif Yayla,bir sabah Naci ağabeyin eczanesinin bombalandığı haberini vermişti,bir başka sabah da vurulduğunun !

Sabah saatlerinde evimin zili çalındığında,acı bir haber alınmış korkusunu,endişesini hâlâ yaşıyorum.

O günler,eczaneleri kapatma kararımız,sizi de başkanınızın yanına göndeririz tehditleri,dostluğun,sevginin,ikiyüzlülüğün ve korkaklığın gölgesinde yaşadıklarımız,belki de apayrı bir yazının konusu.

Yine de diyorum,29 Ağustos'la 12 Eylül arası,topu topu on dört gün,düşündüğün tatile niye gitmedin be Naci ağabey ?

Film gibi geri saramıyoruz ki yaşamı !

Sevgisizliğin,ikiyüzlülüğün,çıkarıcılığın,inançsızlığın ve bencilliğin yükselen değerler olduğu,omurgasızların pıtrak gibi çoğaldığı bir dönemi yaşamak,belki de daha büyük acı verecekti sana.

Bir zamanlar, "Bağımsız Türkiye" diyorduk ya hani, şimdilerde kapitülasyonlar moda. Lord Curzon'un purosunu tüttürdüğünü, namusluların ihanetine uğrayan İsmet Paşa'nın kemiklerinin de, sızım sızım sızladığını görür gibiyim. önce küreselleşip, globalleşiyorsun, sonra MAI'leşiyor, tahkimleşiyorsun ve de mandacı gerici pazarlığı sonucu müstemlekeleşiyorsun!

Kararı verenler önce akciğer röntgenlerinin filmleri ardından güneş tutulmasını izliyorlar, sonra da son model fotoğraf makineleriyle flaşlarını patlatarak güneşin fotoğrafını çekiyorlar.

Güneşi gördükleri gibi, ülke sorunlarını da, kaburga kemikleri arasından, siyah ve flu görebildiklerinden olsa gerek, huşu içinde attıkları oylarla, çocuklarımızın geleceğini de ipotek altına alıyorlar.

Üstüne üstlük, düşünenleri içeri atmayı sürdürüp, katilleri ortalığa salmanın çabasındalar.

Katillere özgürlük uygulamasını ilk kez yaşamıyoruz belki, alış-

mamız gerek ama, bir türlü başaramıyoruz alışmayı.

Sadece seni öldürmemişti Mustafa Uca, ama yıllardır yaptıkları yanında kır, elini kolunu sallayarak geziyor. Bir gün karşılıksız bir çek verirsek belki, onunlada karşılaşabileceğiz!

Aslında, hergün ölmektense, bir kez ölmek, çok daha anlamlı olsa gerek.

İkiyüzlülüğü ve ihaneti, bir daha, bir daha, bir daha görmeden! Biliyor musun, artık "rahat uyu" derken zorlanıyorum Naci ağabey!

Ancak, zorlanmadan, içtenliğimle söyleyebildiğim, dostlarının, çalışma arkadaşlarının da tüm içtenlikleriyle söyleyebildikleri bir söz var.

"Seni çok, ama çok özliyoruz Naci ağabey!"

Ecz.Nejat Vardar

Çağdaş Eğitim Kooperatifine Bağış...

14 Mayıs 1.Eczacılık Şenlikleri'nde elde ettiğimiz gelirin büyük bir bölümünü, ülkemize çağdaş, Atatürk'çü gençlerin yetişmesinde büyük katkıları olan Çağdaş Eğitim Kooperatifi'ne bağışladık.

Düzenlenen törenle beşyüzmilyon liralık çeki ve bir adet 37 ekran televizyonu kooperatif adına başkan Korhan Durusoy'a teslim ettik.

Bundan böyle de Çağdaş Eğitim Kooperatifi'ne katkılarımızı çoğaltarak devam ettireceğiz.

(ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ)

ADD'den Odamıza Anlamlı Ziyaret

Bünyesinde bir çok meslektaşımızda aktif olarak faaliyet gösterdiği, Atatürkçü Düşünce Derneği Bursa şubesi başkanı, geçtiğimiz günlerde odamızı ziyaret etti.

Bu anlamlı ziyaret sırasında derneğin çalışmaları ve faaliyetleri konusunda kısa bilgiler sunan dernek başkanı Av.Oya Orhon, odamızın da ADD'ye olan katkılarından dolayı teşekkürlerini bir belgeyle yönetim kurulumuza sundu. Ülkemizin aydınlık yarınlara ulaşmasında faaliyet

gösteren ADD'nin çalışmalarını takdirle izlediğimizi, her zaman fikir birliği içinde ve fiili katkılarımızı sürdüreceğimizi dernek adına başkana ilettilik.